

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 16/22
Luxemburg, 26 ianuarie 2022

Hotărârea în cauza T-286/09 RENV,
Intel Corporation/Comisia

Tribunalul anulează în parte decizia Comisiei prin care aplică Intel o amendă de 1,06 miliarde de euro

Analiza realizată de Comisie este incompletă și nu permite să se stabilească la un standard juridic corespunzător că reducerile în litigiu erau capabile sau susceptibile să aibă efecte anticoncurențiale

Prin Decizia din 13 mai 2009¹, Comisia Europeană a aplicat producătorului de microprocesoare Intel o amendă de 1,06 miliarde de euro pentru că a abuzat de poziția sa dominantă pe piața mondială a procesoarelor² x86³, în perioada cuprinsă între luna octombrie a anului 2002 și luna decembrie a anului 2007, prin punerea în aplicare a unei strategii destinate excluderii de pe piață a concurenților săi.

Potrivit Comisiei, acest abuz se caracteriza prin două tipuri de comportamente comerciale adoptate de Intel în privința partenerilor săi comerciali, și anume restricții propriu-zise și reduceri condiționate. Referitor în special la cele din urmă, Intel ar fi acordat reduceri în favoarea a patru producători strategici de echipamente originale informatice [Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) și NEC], cu condiția ca aceștia să achiziționeze de la Intel totalitatea sau cvasitotalitatea procesoarelor lor x86. De asemenea, Intel ar fi efectuat plăți către un distribuitor european de dispozitive microelectronice (Media-Saturn-Holding), cu condiția ca acesta să vândă exclusiv calculatoare echipate cu procesoare x86 de la Intel. Aceste reduceri și prețuri (denumite în continuare „reducerile în litigiu”) ar fi asigurat fidelitatea celor patru producători de echipamente originale și a Media-Saturn și ar fi redus astfel capacitatea concurenților Intel de a rivaliza în ceea ce privește performanțele procesoarelor lor x86. Comportamentul anticoncurențial al Intel ar fi determinat astfel limitarea posibilității de alegere a consumatorilor și o motivație mai scăzută pentru inovații.

Acțiunea introdusă de Intel împotriva acestei decizii a fost respinsă în totalitate de Tribunal prin Hotărârea din 12 iunie 2014⁴. Prin Hotărârea din 6 septembrie 2017, pronunțată asupra recursului introdus de Intel, Curtea a anulat această hotărâre și a trimis cauza spre rejudecare Tribunalului⁵.

În susținerea concluziilor sale în anularea hotărârii inițiale, Intel a imputat Tribunalului în special o eroare de drept din cauza lipsei unei examinări a reducerilor în litigiu în raport cu toate împrejurările cauzei. În această privință, Curtea a constatat că Tribunalul s-a întemeiat, asemenea Comisiei, pe premisa potrivit căreia reducerile de fidelitate acordate de o întreprindere aflată în poziție dominantă ar avea, prin însăși natura lor, capacitatea de a restrânge concurența, astfel

¹ Decizia C(2009) 3726 final a Comisiei din 13 mai 2009 privind o procedură inițiată în temeiul articolului [102 TFUE] și al articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul COMP/C-3/37.990 – Intel).

² Procesorul este o componentă-cheie a oricărui calculator, atât pentru performanța globală a sistemului, cât și pentru costul global al aparatului.

³ Microprocesoarele utilizate pentru calculatoare pot fi clasificate în două categorii, și anume procesoarele x86 și procesoare cu altă arhitectură. Arhitectura x86 este un standard proiectat de Intel care permite funcționarea sistemelor de operare Windows și Linux.

⁴ Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2014, Intel/Comisia, [T-286/09](#) (a se vedea de asemenea [CP nr. 82/14](#)).

⁵ Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2017, Intel/Comisia, [C-413/14 P](#) (a se vedea de asemenea [CP nr. 90/17](#)) (denumită în continuare „hotărârea pronunțată în recurs”).

încât nu era necesară analizarea tuturor împrejurărilor cauzei și nici, în mod specific, efectuarea unui test AEC (cunoscut în limba engleză sub numele „as efficient competitor test”)⁶. Cu toate acestea, este adevărat că în decizie Comisia a efectuat o analiză aprofundată a acestor împrejurări, care a determinat-o să concluzioneze că un concurent la fel de eficient ar fi trebuit să practice prețuri care nu ar fi fost viabile și că, prin urmare, practica reducerilor în discuție era susceptibilă să aibă efecte de excludere a unui asemenea concurent. Pe baza acestor considerații, Curtea a concluzionat că testul AEC a prezentat o importanță reală în aprecierea de către Comisie a capacității practicilor în discuție de a produce un efect de excludere a unor concurenți, astfel încât Tribunalul avea obligația să examineze ansamblul argumentelor formulate de Intel în legătură cu acest test și cu aplicarea acestuia de către Comisie. Întrucât Tribunalul s-a abținut să efectueze o asemenea examinare, Curtea a anulat hotărârea inițială și a trimis cauza spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să poată examina, în lumina argumentelor invocate de Intel, capacitatea reducerilor în litigiu de a restrânge concurența.

Prin Hotărârea din 26 ianuarie 2022, Tribunalul, pronunțându-se în cadrul trimiterii spre rejudecare, anulează în parte decizia atacată, în măsura în care în aceasta reducerile în litigiu sunt calificate ca fiind abuz, în sensul articolului 102 TFUE, iar Intel îi este aplicată o amendă pentru toate comportamentele sale calificate ca fiind abuzive.

Aprecierea Tribunalului

Tribunalul precizează, cu titlu introductiv, întinderea litigiului după trimiterea spre rejudecare. În această privință, Tribunalul observă că anularea hotărârii inițiale a fost justificată doar de o singură eroare, care a constat în neluarea în considerare, în hotărârea inițială, a argumentației invocate de Intel prin care a urmărit să conteste analiza AEC prezentată de Comisie. În aceste împrejurări, Tribunalul apreciază că poate să reia, în vederea examinării sale, ansamblul considerațiilor neviciate de eroare, reținute astfel de Curte. Este vorba, în speță, pe de o parte, despre constatările din hotărârea inițială referitoare la restricțiile propriu-zise și la caracterul lor nelegal în raport cu articolul 102 TFUE. Astfel, potrivit Tribunalului, Curtea nu a invalidat, cel puțin în principiu, distincția stabilită în decizia atacată între practicile care constituiau asemenea restricții și celelalte comportamente ale Intel, singurele vizate de analiza AEC în discuție. Pe de altă parte, Tribunalul a reluat considerațiile cuprinse în hotărârea inițială, potrivit cărora, în decizia atacată, Comisia a demonstrat existența reducerilor în litigiu.

Cu aceste precizări, Tribunalul inițiază, în primul rând, examinarea concluziilor prin care se solicită anularea deciziei atacate, printr-o prezentare a metodei definite de Curte pentru aprecierea capacității unui sistem de reduceri de a restrânge concurența. Cu acest titlu, Tribunalul amintește că, deși un sistem de reduceri de exclusivitate instituit de o întreprindere aflată în poziție dominantă pe piață poate fi calificat drept restrângere a concurenței, din moment ce, luând în considerare natura acestuia, pot fi prezumate efectele sale restrictive asupra concurenței, în speță este vorba doar despre o prezumție simplă, care nu poate exonera Comisia în orice ipoteză de examinarea efectelor sale anticoncurențiale. Astfel, în ipoteza în care o întreprindere aflată în poziție dominantă susține, în cursul procedurii administrative, întemeindu-se pe elemente de probă, că comportamentul său nu a avut capacitatea de a restrânge concurența și, în special, de a produce efectele de excludere care îi sunt reproșate, Comisia are nu numai obligația să analizeze, pe de o parte, importanța poziției dominante a întreprinderii pe piața relevantă și, pe de altă parte, rata de acoperire a pieței de către practica contestată, precum și condițiile și modalitățile de acordare a reducerilor în cauză, durata și quantumul lor, ci are de asemenea obligația să aprecieze existența eventuală a unei strategii privind excluderea concurenților cel puțin la fel de eficienți. În plus, atunci când Comisia a efectuat un test AEC, acesta face parte dintre elementele de care trebuie să țină seama pentru a aprecia capacitatea sistemului de reduceri de a restrânge concurența.

---

⁶ Analiza economică realizată în acest mod ar privi, în speță, capacitatea reducerilor de a elimina un concurent care ar fi la fel de eficient ca Intel, fără a ocupa însă o poziție dominantă. Concret, analiza urmărește stabilirea prețului la care un concurent la fel de eficient ca Intel și care suportă aceleași costuri ca Intel ar trebui să ofere procesoarele sale pentru a despăgubi un producător de echipamente originale informatice sau un distribuitor de dispozitive microelectronice pentru pierderea reducerilor în cauză, în scopul de a se determina dacă acest concurent poate să își mai acopere costurile.

În al doilea rând, Tribunalul verifică mai întâi dacă aprecierea efectuată de Comisie privind capacitatea reducerilor în litigiu de a restrânge concurența se întemeiază pe metoda astfel definită. În această privință, Tribunalul arată de la bun început că, în decizia atacată, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că testul AEC, pe care totuși l-a realizat, nu îi era necesar pentru a demonstra caracterul abuziv al reducerilor în litigiu ale Intel. În aceste condiții, Tribunalul apreciază că nu poate să rețină această constatare. Din moment ce hotărârea pronunțată în recurs indică faptul că testul AEC a prezentat o importanță reală în aprecierea de către Comisie a capacității practicii de reduceri în cauză de a produce un efect de excludere, Tribunalul avea obligația să examineze ansamblul argumentelor formulate de Intel în legătură cu acest test.

În al treilea rând, întrucât analiza capacității reducerilor în litigiu de a restrânge concurența se înscrie în cadrul demonstrării unei încălcări a dreptului concurenței, în speță a unui abuz de poziție dominantă, Tribunalul amintește normele privind sarcina probei, precum și nivelul probatoriu necesar. Astfel, principiul prezumției de nevinovăție, aplicabil și în această materie, impune Comisiei să demonstreze existența unei asemenea încălcări, dacă este nevoie printr-o serie de indicii precise și concordante, într-un mod în care să fie înlăturată orice îndoială în această privință. Atunci când Comisia susține că faptele stabilite nu pot fi explicate decât printr-un comportament anticoncurențial, existența încălcării în discuție trebuie să fie considerată ca fiind insuficient demonstrată dacă întreprinderile în cauză reușesc să prezinte o altă explicație plauzibilă a situației de fapt. În schimb, atunci când Comisia se întemeiază pe elemente de probă, în principiu, apte să demonstreze existența încălcării, întreprinderile în cauză sunt cele cărora le revine obligația să demonstreze caracterul insuficient al valorii lor probante.

În al patrulea rând, în raport cu aceste reguli, Tribunalul examinează argumentele privind erorile pretins săvârșite de Comisie în analiza sa AEC. În această privință, Tribunalul statuează că Comisia nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale capacitatea fiecăreia dintre reducerile în litigiu de a produce un efect de excludere, având în vedere argumentele invocate de Intel referitoare la evaluarea Comisiei privind criteriile de analiză pertinente.

Astfel, *primo*, în ceea ce privește aplicarea testului AEC în cazul Dell, Tribunalul apreciază că, în împrejurările cauzei, Comisia avea, desigur, posibilitatea să se întemeieze în mod valabil, în vederea evaluării „părții disputabile”⁷, pe date cunoscute de alți operatori economici decât întreprinderea dominantă. Totuși, după ce a examinat elementele invocate de Intel în această privință, Tribunalul concluzionează că ele sunt în măsură să dea naștere unei îndoieli a instanței cu privire la rezultatul acestei evaluări, statuând, în consecință, că elementele reținute de Comisie sunt insuficiente pentru a se concluziona că reducerile acordate Dell au avut capacitatea de a produce un efect de excludere pe întreaga perioadă pertinentă. *Secundo*, aceeași concluzie este valabilă, potrivit Tribunalului, și pentru analiza reducerilor acordate HP, întrucât, printre altele, nu a fost demonstrat efectul de excludere pe întreaga perioadă de săvârșire a încălcării. *Tertio*, în ceea ce privește reducerile acordate în diferite forme unor societăți integrate în grupul NEC, Tribunalul constată două erori care viciază analiza Comisiei, una care afectează valoarea reducerilor condiționate, cealaltă constând în extrapolarea insuficient justificată a unor rezultate aferente unui singur trimestru la întreaga perioadă de săvârșire a încălcării. *Quarto*, Tribunalul concluzionează de asemenea că probele sunt insuficiente în ceea ce privește capacitatea reducerilor acordate Lenovo de a produce un efect de excludere, din cauza unor erori săvârșite de Comisie în aprecierea cifrică a avantajelor în natură în discuție. *Quinto*, Tribunalul concluzionează în același sens în ceea ce privește analiza AEC referitoare la Media-Saturn, apreciind în special că Comisia nu a oferit nicio explicație privind motivele care au determinat-o să extrapoleze, în analiza plăților efectuate către acest distribuitor, rezultatele obținute în vederea analizei reducerilor acordate NEC pentru o perioadă a unui trimestru la întreaga perioadă în care a fost săvârșită încălcarea.

În al cincilea rând, Tribunalul verifică dacă decizia atacată a ținut seama în mod corespunzător de toate criteriile care permit să se demonstreze capacitatea practicilor tarifare de a produce un efect

---

⁷ În speță, această expresie desemnează partea pieței pe care clienții Intel erau dispuși și erau în măsură să își transfere aprovizionarea către un alt furnizor, în mod necesar limitată, având în vedere în special natura produsului, precum și imaginea mărcii și profilul Intel.

de excludere, în temeiul jurisprudenței Curții. Or, în această privință, Tribunalul constată că Comisia nu a examinat în mod corespunzător criteriul referitor la rata de acoperire a pieței de către practica contestată și, de asemenea, nu a efectuat o analiză corectă a duratei reducerilor.

În consecință, din ansamblul considerațiilor care precedă, reiese că **analiza realizată de Comisie este incompletă și, în orice caz, nu permite să se demonstreze corespunzător cerințelor legale că reducerile în litigiu erau capabile sau susceptibile să aibă efecte anticoncurențiale, motiv pentru care Tribunalul anulează decizia**, în măsura în care s-a considerat că aceste practici constituiau un abuz în sensul articolului 102 TFUE.

În sfârșit, în ceea ce privește incidența unei asemenea anulări în parte a deciziei atacate asupra cuantumului amenzii pe care Comisia a aplicat-o Intel, Tribunalul apreciază că nu este în măsură să identifice cuantumul amenzii aferent numai restricțiilor propriu-zise. În consecință, **Tribunalul anulează în totalitate articolul din decizia atacată prin care Intel i se aplică o amendă în cuantum de 1,06 miliarde de euro pentru încălcarea constatată.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106